

Sygn. akt II S 295/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Katarzyna Biernat – Jarek (sprawozdawca)

Sędziowie: SO Katarzyna Serafin – Tabor

SO Joanna Czernecka

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2016 roku w Krakowie na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi B. P. i R. P.

przy udziale Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki dotyczącej sprawy z powództwa B. P. i R. P. przeciwko (...) Bankowi (...) Spółce Akcyjnej w K. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie pod sygn. akt I C 1739/16/K, a następnie przez Sąd Rejonowy dla Krakowa Nowej Huty w Krakowie pod sygn. akt I C 2286/16/N

postanawia:

- 1.stwierdzić, że w postępowaniu toczącym się przed Sądem Rejonowym dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie pod sygnaturą I C 1739/16/K doszło do przewlekłości postępowania;
- 2.przyznać od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie na rzecz skarżących do niepodzielnej ręki kwotę 4000,00 zł (słownie: cztery tysiące złotych);
- 3.oddalić skargę w stosunku do Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej – Huty w Krakowie;
4. zwrócić skarżącym z sum budżetowych Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej – Huty w Krakowie kwotę 100 zł (sto złotych) uiszczoną tytułem opłaty od skargi;
- 5.zasądzić od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie na rzecz skarżących kwotę 334 (trzysta trzydzieści cztery) złote tytułem zwrotu kosztów postępowania wywołanych wniesieniem skargi.

SSO Katarzyna Serafin - Tabor SSO Katarzyna Biernat-Jarek SSO Joanna Czernecka

UZASADNIENIE

W skardze złożonej w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 2004 rok o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki B. P. i R. P. domagali się stwierdzenia że w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Rejonowym dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie pod sygn. akt I C 1739/16/K jak i przed Sądem Rejonowym dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie pod sygn. akt 1 C 2286/16/N nastąpiła przewlekłość postępowania, wydanie prowadzącemu postępowanie w niniejszej sprawie Sądowi Rejonowemu dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie zalecenia rozpoznania jej bez zbędnej zwłoki, przyznania od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego kwoty 50 340 zł 12 gr oraz zasądzenie od Skarbu Państwa kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

Skarżący podnosili, że w dniu 24 września 2015 roku przesłali do Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie pozew przeciwegzekucyjny przeciwko (...) Bank (...) Spółce Akcyjnej, w którym domagali się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego o nr. (...)wydanego przez (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną wraz z postanowieniem o nadaniu klauzuli wykonalności Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 12 maja 2003 roku i klauzulą wykonalności z dnia 21 maja 2003 roku z uwagi na przedawnienie roszczenia objętego tym tytułem wykonawczym. Domagali się także zabezpieczenia powództwa na podstawie art. 755 § 1 pkt 3 k.p.c. poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie tego tytułu wykonawczego, a prowadzonego przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa-Nowej Huty M. B. pod sygnaturą akt KM 1207/15 w stosunku do powodów.

Z nieuzasadnionych przyczyn dopiero po upływie ośmiu miesięcy od złożenia pozwu postanowieniem z dnia 17 maja 2016 roku Sąd stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i orzekł o przekazaniu sprawy do Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie.

W dniu 20 lipca 2016 roku to jest po upływie kolejnych dwóch miesięcy akta zostały przekazane do Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej Huty w Krakowie. Od dnia wniesienia pozwu przeciwegzekucyjnego, to jest od ponad dwunastu miesięcy powód wielokrotnie kontaktował się z sądowym biurem obsługi interesanta, za każdym razem uzyskując informację, iż w sprawie nie wykonano żadnych działań związanych m.in. z rozpoznaniem wniosku z powodów o zabezpieczenie powództwa.

Pismem uzupełniającym skargę podnieśli dalsze zarzuty w związku z doręczonym im zarządzeniem o zwrocie pozwu.

Swój udział w sprawie zgłosił Skarb Państwa - Prezes Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej – Huty w Krakowie, który domagał się oddalenia skargi wskazując , że przekazanie akt do tego Sądu zbiegło się z urlopem sędziego, do referatu którego sprawę przekazano. Po powrocie Sędziego z urlopu w dn. 23.09.2016 r. Sędzia wydał zarządzenie o przedstawieniu akt asystentowi do sporządzenia projektu orzeczenia, w dn. 21.10.2016 r. asystent zwrócił akta z projektem i w tej dacie wydane zostało zarządzenie o zwrocie pozwu, ekspediowane do pełnomocnika powodów w dn. 25.10.2016 r. Wskazała Prezes Sądu na trudną sytuację kadrową i nadmierne obciążenie referatów ilością spraw.

Prezes Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie nie zgłosił udziału w sprawie.

Przed przystąpieniem do merytorycznego rozpoznania skargi Sąd Okręgowy przeszedł bieg postępowania:

W pierwszej kolejności wskazać należy, że z adnotacji w aktach sprawy , której dotyczy skarga wynika , że pozew datowany 21 września 2015 r. wyłączony został ze sprawy I C 2946/15/K, dlatego też Sąd Okręgowy przeszedł los tego pozwu poddając badaniu również akta Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie I C 2946/15/K.

Listem poleconym nadanym w urzędzie pocztowym w B. w dniu 24 września 2015 roku wpłynęła do Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie przesyłka zawierająca pozew przeciwegzekucyjny wraz z załącznikami, przy czym z zapisu na prezentacie wynika, że wpłynęły dwa egzemplarze pozwu oraz plik załączników.

Pozew datowany 21 września 2015 r. zawierał żądanie pozbawienia w stosunku do powrotów B. P. i R. P. w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego o nr. (...) wydanego przez (...) Bank (...) SA wraz z postanowieniem o nadaniu klauzuli wykonalności Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy z dnia 20 lutego 2003 roku sygn. akt I Co 2028/02/K i klauzulą wykonalności z dnia 6 maja 2003 roku z uwagi na przedawnienie roszczenia objętego ww. tytułem wykonawczym. Jako wartość przedmiotu sprawy w pozwie tym wskazano kwotę 29 335 zł i do pozwu dołączono kserokopię potwierdzenia dokonania wpłaty opłaty sądowej od pozwu na kwotę 1467 zł oraz wniesionej opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 34 zł. Sprawie tej nadany został bieg m.in. poprzez wydanie w dniu 15 października 2015 roku postanowienia w przedmiocie wniosku o udzielenie zabezpieczenia.

W aktach tych brak adnotacji o odnalezieniu drugiego pozwu wniesionego przez powodów B. P. i R. P. przeciwko (...) Bankowi (...). Natomiast z zapisku urzędowego sporządzonego przez Z-cę Kierownika Sekretariatu Wydziału I

Cywilnego Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie wynika wyłączenie z akt sprawy I C 2946/15/K pozwu przeciwegzekucyjnego przeciwko (...) Bankowi (...) Spółce Akcyjnej, którym B. P. i R. P. domagali się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego o nr. 3/CK/02/WOMF wydanego przez (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną wraz z postanowieniem o nadaniu klauzuli wykonalności Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 12 maja 2003 roku i klauzulą wykonalności z dnia 21 maja 2003 roku z uwagi na przedawnienie roszczenia objętego tym tytułem wykonawczym, w którym zawarty był również wniosek o udzielenie zabezpieczenia. W tej sprawie wskazano wartość przedmiotu sporu na kwotę 60568 zł.

Jednocześnie w dniu 24 września 2015 roku dokonano przelewu na rachunek Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie kwoty 3029 zł z opisem „wyk BTE (...)” z oznaczeniem jako wpłacających B. P. i R. P., która to wpłata zaksięgowana została pod nr (...)i nadal znajduje się na koncie dochodów budżetowych.

W dniu w którym ze sprawy I C 2946/15/K wyłączono pozew B. P. i R. P. akta zostały przydzielone i doręczone sędziemu referentowi, który w dniu 17 maja 2016 roku wydał postanowienie o przekazaniu sprawy do Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie. Postanowienie to zostało doręczone stronie pozwanej w dn. 10.06.2016 r. a pełnomocnikowi powodów w dniu 14.06.2016 r., po czym akta sprawy w dniu 20 lipca 2016 r. wpłynęły na dziennik podawczy Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej Huty w Krakowie, gdzie po wpisaniu ich pod sygn. I C 2286/16/N w dn. 27 lipca 2016 r. dokonano ich przydziału do referatu sędziego, który do dnia 31.08.2016 r. przebywał na urlopie wypoczynkowym, a w dniu 21 października 2016 roku wydał zarządzenie o zwrocie pozwu wniesionego przez profesjonalnego pełnomocnika wskazując jako przyczynę zwrotu brak wniesienia opłaty od pozwu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Stwierdzenie przewlekłości postępowania następuje w sytuacji, gdy postępowanie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych niezbędnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 2 ust. 1 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U.04.179.1843 ze zm., dalej: ustawa). Ustalenie powyższej okoliczności następuje zwłaszcza poprzez ocenę terminowości i prawidłowości czynności podjętych przez sąd w celu wydania rozstrzygnięcia (art. 2 ust. 2 ustawy).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy wskazuje, że w przedmiotowej sprawie na etapie od wniesienia pozwu do Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie wystąpił niewątpliwie okres beczynności polegającej na nienadaniu biegu odrębnej sprawie wytoczonej przez B. P. i R. P. przeciwko (...) Bankowi (...).

Jakkolwiek pewnym usprawiedliwieniem dla Sądu mogłoby być to, że pozwu w dwóch różnych sprawach między tymi samymi stronami o niemal identycznym przedmiocie i niemal identycznej formie graficznej przesłane zostały do Sądu jedną przesyłką i w konsekwencji zostały potraktowane na etapie ich wpływu na dzienniku podawczym oraz rejestracji i przydziału jako jedna sprawa, to w sytuacji kiedy wpływa opłata od pozwu z oznaczeniem stron i przedmiotu sprawy winno dojść do weryfikacji akt w tych sprawach, które dotyczą tych właśnie stron postępowania, co nastąpiło jednakże dopiero po 7 miesiącach od wpływu sprawy do sądu i od uiszczenia opłaty, której nie przekazano do Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej Huty w Krakowie, w ślad za przekazywanymi aktami sprawy I C 1979/16/K. Uchybienie to jest niewątpliwie konsekwencją braku staranności w przeglądaniu akt sprawy czy weryfikowaniu dokonanych wpłat opłat sądowych, które często przelewane są na konto Sądu zanim jeszcze sprawa otrzyma oznaczenie sygnaturą, z uwagi na treść art. 130² § 1 k.p.c.

W omawianym czasie stwierdzona beczynność trwała łącznie **7,5 miesiąca** (od 24.09.2015 r. do 11.05.2016 r.), a biorąc pod uwagę brak preksięgowania opłaty na konto właściwego Sądu – trwa nadal.

Ten wymieniony powyżej okres uznać należy jako okres beczynności, który obciąża Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie, albowiem w wymienionym przedziale czasowym co do meritum sprawy nie podjęto żadnych czynności, a biorąc pod uwagę że ostatecznie Sąd Rejonowy dla Krakowa Nowej Huty w Krakowie zwrócił pozew

wobec stwierdzenia, że wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 130² § 1 k.p.c. profesjonalny pełnomocnik wnoszący pismo nie uiszczył należnej opłaty od pozwu, nie sposób na ten Sąd przerzucać konsekwencji beczynności związanej z nieprzekazaniem uiszczonej opłaty sądowej od pozwu w kwocie 3029 zł.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uznał, że do przewlekłości postępowania doszło na jej etapie przed Sądem Rejonowym dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie, którego beczynność po części wpłynęła na jej etap po przekazaniu do Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej Huty w Krakowie. Jakkolwiek od chwili wpływu sprawy do tamt. Sądu do momentu nieprawomocnego zwrotu pozwu upłynęło 3 miesiące – jednakże, biorąc także pod rozwagę okres przekazania sprawy w szczytowym momencie sezonu urlopowego nie sposób uznać by ów brak działania był przejawem nadmiernej opieszałości ze strony Sądu. Na chwilę obecną nie ma też podstaw do nakładania na Sąd Rejonowy dla Krakowa Nowej Huty w Krakowie zobowiązania do rozpoznania sprawy bez zbędnej zwłoki, albowiem obowiązek taki wynika wprost z przepisów, nadto nadanie biegu w sprawie jest uzależnione od rozstrzygnięcia zażalenia na zarządzenie o zwrocie pozwu z dn. 21.10.2016 r. Z tych też względów skarga skierowana przeciwko Sądowi Rejonowemu dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie podlegała oddaleniu jako bezzasadna.

Pomimo uznania skargi za zasadną w stosunku do Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie Sąd Okręgowy nie znalazł wystarczających przesłanek przemawiających za przyznaniem skarżących żądanej z tego tytułu kwoty 50 340,12 zł.

Zgodnie z treścią art. 12 ust. 4 cyt. wyżej ustawy sąd może w razie uwzględnienia skargi, na żądanie skarżącego, przyznać od Skarbu Państwa odpowiednią sumę pieniężną w wysokości od 2.000 do 20.000 zł. Zasądzenie odpowiedniej sumy stanowi rekompensatę za naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Żądanie skarżącej nie mogło zostać uwzględnione w rozmiarze szerszym niż określony w punkcie 2. postanowienia. Sąd Okręgowy miarkując wysokość zasądzonej na rzecz skarżących kwoty wziął pod uwagę poczynione powyżej ustalenia oraz okoliczności w jakich doszło do przewłoki postępowania, zwłaszcza niefortunne przesłanie przez profesjonalnego pełnomocnika pozwach dotyczących dwóch różnych i oddzielnie wnoszonych żądań w jednej przesyłce, co przy ilości korespondencji wpływającej w ciągu jednego dnia do Sądu i kierowanej do Wydziałów, a następnie sędziów, może prowadzić do takiej sytuacji, jaka zaistniała w niniejszej sprawie tj. niezwrócenia uwagi na pozostawienie w aktach jednej sprawy pozwu dotyczącego innego żądania co skutkowało kolejnymi uchybieniami. W tych okolicznościach zasadnym jest przyznanie tytułem poniesionej przez skarżących szkody kwoty 4.000 zł.

Podkreślić bowiem należy, że ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. jest w znacznym zakresie aktem o charakterze publicznoprawnym, gdyż jej podstawową funkcją jest wymuszenie nadania sprawie odpowiedniego, sprawnego biegu procesowego (por. uzasadnienia uchwał Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2005 r., HI SPP 113/04, OSNP 2005 nr 9, poz. 134 oraz z dnia 19 stycznia 2005 r., III SPP 115/04, OSNP 2005 nr 9, poz. 135). "Przyznanie sumy pieniężnej" pełni więc rolę sankcji dla państwa za wadliwe zorganizowanie wymiaru sprawiedliwości. Powinno ono też stanowić względem skarżącego rekompensatę tego, co określane jest jako "szkoda niepieniężna", "szkoda niemajątkowa", "krzywda moralna", a przyznana kwota w tym kontekście jest adekwatna do zaistniałej przewłoki.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji pkt 1 i 2 na podstawie art. 12 ust. 2 i ust.4 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki.

O zwrocie opłaty od skargi uiszczonej przez powodów Sąd Okręgowy orzekł mając na uwadze art. 17 ust. 3 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki.

O kosztach zastępstwa procesowego skarżących orzeczono na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w zw. z § 2 pkt 3 i § 10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia

Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804).

SSO Katarzyna Serafin - Tabor SSO Katarzyna Biernat-Jarek SSO Joanna Czernecka